Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

baptismo ad eā sicē cypanū dicē admissi sūt. alioqn nec originē suā
poterūt asserere si tē pūt ecclā. qm plus quā quadraginta an
nis sūt inter cypanū passionē ac diuinorū codicū exustionē: unde
isti calūniarū suarū fumos iactantes occasionē faciendi scisma
tis inuenerūt sicē cōsiliū ordo declarat. restat ut fateantur nul
la malorū aliā cognitorū tali cōmunione etamunari uni
tatē xpi. Qd cū falsi fuerint ñ inuenient causā cur se ab ec
clesiis orbis trārū quas p aplos institutas partē legiū separa
re debuisse cōtendant. qa neq; illē quorū libē malorū cōmu
tione pire potuerūt. ac ista q ñ pirent si cū illis i unitate man
sissent separando se ab eis ac rūpendo uinculū pacis utiq;
in scismate pierūt. Aptissimū enī sacrilegiū emunē scismati.
si nulla fuit causa separationis. Nullā uero causā separa
tionis fuisse apparē. si mali aliā cognuti bonos ñ maculant.
Non autē maculari i unitate bonos etiā a cognutis malis do
cem teste cypano q dicē in preteritū de heresi ad ecclam uen
entes sine baptismo admissos. quorū tū nefaria sacrilegia q
supē erant eos qa baptismo dimissa ñ erant si polluere ac pdere
ñ potuerūt ecclē scitatē nulla cōtagione malorū potūt pire.
Qua ppt si cypanū uerū dirisse cōsentiunt. eo teste uincunt
i crimine scismatis. Si cypanū falsū dirisse cōtendūt. eo teste
ñ utantur mqstione baptismatis. Sed nē qd cū beato cypa
no hoē pacifico sermocinari institum pagam. Qi cū sibi
opposuisse qd dici affirmi; nouerat. qd g fiet dehis q impteri